

Kim Vu

>

> **Suy ng m v ki p ng i.**

> **Cu c s ng v i v , ki p ng i bé nh , ngo nh đ u l i đã h n n a đ i ng i.**

>

> **Cu c s ng v i v , ki p ng i bé nh , ngo nh đ u l i đã h n n a đ i ng i. Th i gian trôi nhanh nh bóng cây l t ngoài c a s . Hôm qua còn vui v y cùng bè b n mà hôm nay đã đôi ng lia tan. Ng i cũ lâu không g p, chuy n cũ lâu không bàn. Ch p m t m t cái, nhìn quanh mình ch ng còn l i m y ai. Th i gian không đ i m t ai, m t s m soi g ng th y tóc Ta đ i m b c, h ng tr n có khác nào cõi m ng v y thôi**

>

> Đôi khi bu n phi n, hãy nghĩ cu c s ng là phép tr , g p m t l n b t m t l n, còn có gì phi i kh nã đây. Không quên n ng i giúp mình, không trách móc ng i x t v i mình, không gi mãi trong lòng h n thù ng i khác, t kh c Ta s th y cu c đ i sao mà an nhiên, bình l ng đ n v y!

>

> Khi g p phi i chuy n đau bu n, không nh ý, hãy nghĩ r ng cu c s ng chính là m t l n phi i v t qua. Ki p ng i khi đ n tay không, ra đi cũng tay không, không mang đ n h t cát mà cũng không mang đi m t áng mây nào.

>

> Khi Ta b t m n, hãy nghĩ đ n nh ng ng i nghèo kh , kém may m n h n Ta, bi t đ m i là h nh phúc. So v i ng i b nh, h nh phúc c a Ta là s ng kh e m nh. So v i ng i đã khu t, h nh phúc c a Ta là còn s ng. Ng i ta mu n s ng t t thì tâm phi i gi n đ n, phi i b t tranh giành m t chút.

>

> Khi Ta c m th y không vui, hãy t h i r ng mình còn l i bao nhiêu ngày đ có th đ n v t. Nghĩ k r i, Ta s không bu n n a. Khi Ta t c gi n hãy nghĩ r ng l i u có c n phi i kh tâm vì m t ng i không đáng, t i sao Ta l i đ ng i đó làm ch trong tâm h n mình. Ta hãy quên đi c ăn ngon, ng ngon, chăm sóc t t, bi t cách tiêu ti n là đ c r i.

>

> Khi Ta mu n so đo tính toán, hãy nh l i r ng con ng i đ n th gian này là tay không, hà c gì phi i tính toán thi t h n, t i sao không ch u nh ng m t b c ? Nói nhi u s làm t n th ng ng i khác, so đo nhi u l i t n h i tinh th n, v a h i ng i l i h i mình, k t qu là hao tâm t n s c. M t đ i ng i th c ra ch c n không làm chuy n phi i h th n v i l ng tâm, t t i an nhàn đã là quý l m r i !

>

> **Hãy s ng sao cho th t vui v .** Có c m đ ăn, có qu n áo đ m c, có núi đ leo, có bi n đ ng m, có internet đ vào, có xe đ đi, có vi c đ làm, có thêm ng i b n đ i cùng chung suy nghĩ n a là ... tuy t v i !

>

> **S ng an nhiên vui v m i là t t nh t** ch ng vi c gì phi i đ ý đ n ti n ít ti n nhi u Sau này già r i, ch t đi ai còn đ ý Ta là ăn mà hay là ng i giàu có? Ai cũng có phi n mu n, hàng

ngày đó có buồn phiền, quan trọng nhất là Ta không để ý đến nó, sống vui vẻ thì buồn phiền sẽ tự nhiên tan mất. Phiền não ngày ngày đó có những người không tay nhấc lên thì người ta đâu phải chịu sự nghiệp đó nữa?

>

> Tài sản quý giá nhất là sức khỏe

>

> Khi sinh mệnh của con người chấm dứt, đến lúc sống sống không thể cứu vãn được nữa thì tiền tài là gì, danh vọng là chi, thây đó vô nghĩa.

>

> Truy cứu giàu có khi nào người tham lam, biến thành ác quỷ. Trong một người sống nghèo khổ, nghèo khổ gì người là danh phận, địa vị, tiền bạc đó chưa là vô giá mà thôi.

>

> Sức khỏe là số mệnh, không có sức khỏe thì danh tiếng, địa vị, sự diễm, xa hoa, xe sang, nhà cao cửa rộng... thây đó là mây bay, gió cuốn, mong manh, hời hợt.

>

> Hãy luôn nhớ rằng : chi tiêu đó thông minh cao cấp, 70% chức năng là không hề dùng tiền. Một chiếc xe sang, 70% tiền đó là thuế. Một ngôi biệt thự nguy nga, 70% diện tích là bỏ trống. Hàng loạt chuyên nghiệp, 70% là vô dụng, hề không. Một đời người kiếm tiền, 70% là để cho người khác tiêu. Hãy sống thật đàng hoàng, tiền hàng hóa của đời, giữ lấy 30% những gì vốn thu được mình mới mong thực sự có được hạnh phúc.

>

> Đời người là một hi vọng đó. Nếu trước là hạnh hành, quy định, chức trách, thành tích, tăng lương, tăng chức. Còn nếu sau là huyết áp, máu, tim đập ngừng, ung thư, cô đơn, sự u não. Nếu hi vọng đó là phần đó của mình, nếu hi vọng sau là chấp nhận, buông xuôi. Còn sao kiếp người mới một lát nữa?

>

> Hãy nhớ không có bệnh cũng phải giữ gìn sức khỏe, không khát cũng phải uống nước, có phiền muộn cũng phải nghĩ cho thông, có lý cũng phải nhường người, có quy định cũng phải chấp hành, không một cũng phải nhường người, không giàu cũng phải biết đủ, bệnh mới cũng phải luyện tập.

>

> Bởi vì, một cái áo giá \$1,000, một vé First class \$7,000, một chiếc xe \$50,000 thì chi phí nếu không có thể chấp nhận được. Một căn nhà giá vài triệu, hãy đừng mua bán có thể chấp nhận được. Những người con người rất cuộc đời giá bao nhiêu tiền, chỉ sức khỏe mới có thể chấp nhận được.

>

> Hãy nhớ, sức khỏe chính là "giá trị" nhất! Vì vậy cũng đừng bao giờ mang máy ra tính rằng Ta đã tiêu bao nhiêu tiền cho sức khỏe. Trên đời này Ta nhất định phải có một món tiền phải tiêu, hoặc là để chăm sóc trẻ em, hoặc là để chữa bệnh tình yêu sau. Lựa chọn món nào là quyết định của Ta. Có sức khỏe người là tài sản, không có sức khỏe thì chỉ còn là di sản mà thôi.

>

> ***SUY TƯ VÀ HÀNH ĐỘNG: Chi tiêu người đó nhất trên thế giới chính là người bệnh Trên thế giới này có thể có người lái xe thay Ta, kiếm tiền thay Ta... nhưng không có ai mới bệnh thay Ta được. Để một người đó có thể tìm thấy lợi ích nhưng có một thứ mất đi là vĩnh viễn không còn tìm thấy, đó chính là sinh mệnh.**

>

> Tác giả bài viết: Nguyen van Thanh

> Tổng số điểm của bài viết là: 0 trong 0 đánh giá
>
> -----